

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

233/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Δικαστή, Ελένη Η. Παπαδοπούλου, Πρωτοδίκη, που όρισε που όρισε η Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Ρόδου, Πρόεδρος Πρωτοδικών και από την Γραμματέα Αγγελική Κατσαντώνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, στις 25 Ιανουαρίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την επωνυμία Δήμος» που εδρεύει στη Σύμη Δωδεκανήσου, νόμιμα εκπροσωπούμενου, το οποίο παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Ελευθέριου Γεώργιου Πάσσου, που κατέθεσε προτάσεις.

ΚΑΘΎΟΥ Η ΑΝΑΚΟΠΗ:, κατοίκου Αττικής (οδός αρ....., ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου Ανδρέα Κουκούλη που κατέθεσε προτάσεις.

Το ανακόπτον ΝΠΔΔ ζητεί να γίνει δεκτή η από 30-4-2013 και αριθμό εκθέσεως καταθέσεως δικογράφου ανακοπή του, δικάσιμος για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε κατόπιν αναβολής η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμος, εγγραφόμενη στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη συζήτησή της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 933, 934 παρ. 1 στοιχ. β', 953, 985, 988 Κ.Πολ.Δ προκύπτει ότι, σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, η ανακοπή του οφειλέτη με την οποία προβάλλονται λόγοι ακυρότητας της αναγκαστικής κατάσχεσης, όπως διότι κατασχέθηκε ακατάσχετη απαίτηση, μπορεί να ασκηθεί έως την έναρξη της τελευταίας πράξης εκτέλεσης, που είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού (ΑΠ 872/1998). Αν η κατάσχεση χρηματικής απαίτησης γίνει εις χείρας τρίτου και ο τρίτος προβεί σε καταφατική δήλωση προβλέπεται διαδικασία εξόφλησης του κατασχόντος είτε απευθείας από τον τρίτο είτε με διανομή του ποσού μέσω

συμβολαιογράφου (988 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ). Ο δε οφειλέτης μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 934 παρ.1 β Κ.Πολ.Δ, να ασκήσει ανακοπή προβάλλοντας λόγους ακυρότητας της κατάσχεσης, όπως το ακατάσχετο αυτής. Το απώτερο όμως χρονικό σημείο άσκησης της ανακοπής από τον οφειλέτη για τους παραπάνω λόγους πρέπει να συνδεθεί με την εκπνοή της προβλεπόμενης από το άρθρο 988 παρ. 1α Κ.Πολ.Δ. προθεσμίας, οπότε συντελείται η αναγκαστική εκχώρηση της απαίτησης του οφειλέτη προς τον κατασχόντα και ο τελευταίος αποκτά τον κατ' άρθρο 989 εκτελεστό τίτλο σε βάρος του τρίτου. Ειδικότερα, επί αναγκαστικής κατάσχεσης χρηματικής απαίτησης εις χείρας τρίτου, η αναγκαστική εκχώρηση της απαίτησης του οφειλέτη προς τον κατασχόντα, σε περίπτωση καταφατικής υπό την έννοια του άρθρου 985 δήλωσης, επέρχεται μετά την, προϋποθέτουσα τήρηση της οκταήμερης του άρθρου 985 παρ. 1 του ΚΠολΔ προθεσμίας καταφατική τυχόν δήλωση του τρίτου και την παρέλευση ακολούθως της προθεσμίας του άρθρου 988 παρ. 1 εδ.α' του ΚΠολΔ. Σε περίπτωση δε αρνητικής, υπό την έννοια του άρθρου 985, δήλωσης, ή παράλειψης του τρίτου να προβεί εμπροθέσμως στην οφειλόμενη κατά το ανωτέρω άρθρο 985 ρητή δήλωση, η οποία εξομοιώνεται, σύμφωνα με την παρ. 3 εδ. α αυτού, με δήλωση αρνητική, επέρχεται δια της τελεσιδικίας της απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή η κατά το επόμενο άρθρο 986 ανακοπή (Ολ. ΑΠ 3/1993, ΑΠ 688/2010). Εξ άλλου, κατά το άρθρο 144 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ., "Οι προθεσμίες που ορίζονται από το νόμο ή τα δικαστήρια αρχίζουν από την επόμενη ημέρα μετά την επίδοση ή μετά τη συντέλεση του γεγονότος που αποτελεί την αφετηρία της προθεσμίας και λήγουν στις 7 το βράδυ της τελευταίας ημέρας και αν αυτή είναι κατά το νόμο εξαιρετέα, την ίδια ώρα τη επομένης μη εξαιρετέας ημέρας". Η οκταήμερη, επομένως, προθεσμία του άρθρου 988 αρχίζει από την επομένη της επίδοσης του κατασχετηρίου στον καθ' ου η εκτέλεση, εφόσον όμως προηγήθηκε η προς τον τρίτο επίδοση του κατασχετηρίου, διότι από τότε η κατάσχεση θεωρείται υπαρκτή (Ολ. ΑΠ 3/1993). Αν η επίδοση στον καθ' ου η εκτέλεση του κατασχετηρίου προηγήθηκε της επίδοσης αυτού στον τρίτο, η οκταήμερη προθεσμία προς καταβολή αρχίζει από την επίδοση στον τρίτο, οπότε υποχρεούται να δηλώσει εντός οκταημέρου και να καταβάλει μετά την πάροδο του οκταημέρου, που αρχίζει από την επόμενη του κατασχετηρίου στον τρίτο, δηλαδή την 9η ημέρα και όχι από την καταφατική δήλωση. Οι προθεσμίες των άρθρων 934, 985, 988 Κ.Πολ.Δ. είναι δικονομικές, διεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 144 επ. Κ.Πολ.Δ., εξετάζονται δε αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και η παρέλευσή τους συνεπάγεται έκπτωση από το δικαίωμα προβολής της σχετικής πράξης εκτέλεσης (ΑΠ 360/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). ΙΙ. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν.δ/τος 31/1968 "Περί προστασίας της περιουσίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως", το οποίο ορίζει, ότι "κατάσχεσις εις χείρας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως τρίτων δύναται να επιβληθεί μόνον κατόπιν αδείας του κατά τόπον αρμοδίου Μονομελούς Πρωτοδικείου και υπό τας λοιπάς ισχύουσας εκάστοτε δια το Δημόσιον προϋποθέσεις", για το κύρος της κατάσχεσης στα χέρια οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ως τρίτου, απαιτείται αφενός μεν συνδρομή των προϋποθέσεων, που απαιτούνται κάθε φορά για την κατάσχεση στα χέρια του Δημοσίου ως τρίτου, δηλαδή των προϋποθέσεων, που αναφέρονται στο άρθρο 97 του ν.δ/τος 321/1969 και ήδη στο άρθρο 95 του νόμου 2362/1995 "Περί δημοσίου λογιστικού κτλ", με την κατάλληλη προσαρμογή τους στη φύση και τις ιδιαιτερότητες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και αφετέρου προηγούμενη άδεια του Μονομελούς Πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία παρέχεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μετά από αίτηση εκείνου που επιθυμεί να προβεί στην κατάσχεση και κλήτευση του καθ' ου η αίτηση οργανισμού, όπως και του καθ' ου η εκτέλεση και αφού, εκτός των άλλων, πιθανολογηθεί η ύπαρξη της οφειλής του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κατάσχεσης, όπως και η βασιμότητα της ουσιαστικής αξίωσης, για την ικανοποίηση της οποίας επιβάλλεται η κατάσχεση, καθόσον πρόκειται για διατάξεις, οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία της

περιουσίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, με την αποφυγή της εμπλοκής τους σε ελαττωματικές εκτελεστικές διαδικασίες. (ΑΠ 783/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) ΙΙΙ. Ο αυξημένος βαθμός αλυσιτελών κατασχέσεων εις χείρας οφειλετών ή εις χείρας τρίτων, εξωνομικοί παράγοντες όπως η ανάγκη επιβίωσης των οφειλετών σε συνδυασμό με νομικές παραμέτρους όπως το γεγονός ότι ο εκάστοτε αφερέγγυος οφειλέτης με αφανή περιουσιακά στοιχεία εμφανίζεται να είναι μόνο δικαιούχος απαιτήσεων, έχουν οδηγήσει στη μεγιστοποίηση του φαινομένου της καταδολίευσης δανειστών. Ανεξαρτήτως των πτωχεύσεων η καταδολίευση δανειστών διογκώνεται ελλείψει άμεσης και λυσιτελούς ικανοποίησης των απαιτήσεων των κατασχόντων δανειστών εξαιτίας των μεταβιβάσεων από τους οφειλέτες σε τρίτα πρόσωπα με νομική αυτοτέλεια. Η κατάσχεση εις χείρας τέταρτου δεν προβλέπεται υπό το ισχύον ΚΠολΔ, ωστόσο στη πραγματικότητα κατ' επιτρεπτή απλούστευση, η κατάσχεση εις χείρας τέταρτου είναι δύο ταυτόχρονες κατασχέσεις εις χείρας τρίτου σε ένα ενδεχομένως κατασχετήριο: μια πρώτη πλαγιαστικώς ασκούμενη κατάσχεση εις χείρας τρίτου υπό την αίρεση ότι υπάρχει η πρώτη. Στη πρώτη κατάσχεση ο κατασχών ενεργώντας ως μη δικαιούχος διάδικος ασκεί πλαγιαστικά τα δικαιώματα του οφειλέτη του και «κέκτηται την εξουσίαν» προς επιβολή κατάσχεσης εις χείρας τρίτου. Στη δεύτερη κατάσχεση που δεν είναι τίποτε άλλο από τη κλασσική, ο κατασχών ενεργεί εξ δικαίου για να εξασφαλιστεί έναντι της αφερεγγυότητας του οφειλέτη του και πιθανώς έναντι των κακόβουλων ενεργειών του οφειλέτη αλλά και του οφειλέτη του οφειλέτη του. Με αυτό το τρόπο δηλαδή με τα δυο ταυτόχρονες κατασχέσεις η τετραμερής σχέση μετουσιώνεται σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της δίκης σε δυο τριμερείς. (Κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου, Ιωάννης Δεληκωστόπουλος / Γεώργιος Κοπακάκης, Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου 2017, 248). .Προς κατανόηση της λειτουργίας της κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου παρατίθεται οι εξής διαμορφούμενες έννομες σχέσεις: ο Α είναι δανειστής του Β, ο Β είναι δανειστής του Γ και ο Γ είναι δανειστής του Δ, ο οποίος είναι τέταρτος σε σχέση με τον Α και όχι τρίτος. Στη τριγωνική σχέση ΑΒΓ τρίτος έναντι του Α είναι ο Γ, αν όμως ο τελευταίος δεν έχει περιουσία αλλά έχει ένα οφειλέτη τον Δ, αυτός είναι τρίτος έναντι του οφειλέτη Β. Αν ωστόσο ο οφειλέτης Β αδρανή τίθεται το ερώτημα εάν ο Α δανειστής του Β μπορεί να επιβάλλει πλαγιαστικά κατάσχεση στα χέρια του. Στην Πολιτική Δικονομία του 1834 η κατάσχεση εις χείρας τέταρτου ήταν μια πραγματική δικονομική δυνατότητα που διέθετε ο δανειστής δυνάμει της εφαρμογής αρ. 1025 παρ.2 ΚΠολΔ(«πας δανειστής έχει το δικαίωμα να εκτελή εν ονόματι του οφειλέτη όλα τα δικαιώματα αυτού»), ο οποίος ενασκώντας τα δικαιώματα του οφειλέτη του και τηρώντας όλες τις διατυπώσεις που έπρεπε να τηρήσει και αυτός ο τελευταίος, μπορούσε να επιχειρήσει αντ' αυτού κατάσχεση στα χέρια τρίτου-δηλαδή τέταρτου σε σχέση με τον κατασχόντα, αναγνωριζόμενη έτσι η κατά νομική ακριβολογία πλαγιαστική άσκηση του δικαιώματος επιβολής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου. Υπό την ισχύ του ΚΠολΔ τέθηκε αρχικά το ερώτημα κατά πόσο είναι δυνατή η ανωτέρω μορφή κατάσχεσης υπό το όχημα της διάταξης του αρ.72ΚΠολΔ και γιατί αν αναγνωρίζεται η κατάσχεση εις χείρας τέταρτου, δεν θα μπορούσε να αναγνωριστεί και πέμπτου κοκ, η απάντηση στο τελευταίο ερώτημα είναι αρνητική καθώς η κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου αποτελεί νόμιμο τρόπο άμεσης και λυσιτελούς ικανοποίησης της απαίτησης ως ήδη αναγνωριζόμενη από το διαχρονικό δίκαιο, αντιθέτως κατάσχεση εις χείρας πέμπτου δεν νοείται (Κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου, Ιωάννης Δεληκωστόπουλος / Γεώργιος Κοπακάκης, Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου 2017, 248), περαιτέρω και ως προς το πρώτο ερώτημα γίνεται δεκτό από τη θεωρία, ότι το αρ.72ΚΠολΔ νομιμοποιεί το δανειστή να επιβάλλει κατάσχεση εις χείρας τέταρτου, δηλαδή να ασκήσει πλαγιαστικώς κατάσχεση εις χείρας τρίτου και έτσι να εισπράξει αμέσως το ποσό που αναλογεί στην απαίτησή του. (Καστριωτης, Η κατάσχεση εις χείρας τρίτου, 2009,54). Ωστόσο και δεδομένου ότι το αίτημα της πλαγιαστικής αγωγής είναι να γίνει καταβολή στον οφειλέτη και όχι στον ενάγοντα δανειστή, ανακύπτει η προβληματική της άμεσης εισπράξης της απαίτησης από τον πλαγιαστικώς κατασχόντα δανειστή. Η λύση που υποδείχθηκε

για την αντιμετώπιση αυτού του κενού συνίσταται στην επιβολή δύο κατασχέσεων στα χέρια τρίτου(που υποστηρίζεται ότι μπορεί να γίνει με το ίδιο κατασχετήριο) μιας πρώτης που επιβάλλεται από το δανειστή Α με την πλαγιαστική άσκηση του δικαιώματος του οφειλέτη του Β για την επιβολή της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου, η οποία καταλήγει να είναι κατάσχεση εις χείρας τέταρτου. Και μιας δεύτερης που επιβάλλεται και πάλι από τον κατασχόντα δανειστή Α κατά του οφειλέτη του Β για τη μελλοντική απαίτηση που έχει αυτός έναντι του τέταρτου δυνάμει προηγούμενης κατάσχεσης στα χέρια του, την οποία έχει επιβάλλει συγχρόνως ο ίδιος πλαγιαστικά. Με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η δυνατότητα άμεσης είσπραξης της απαίτησης από τον κατασχόντα (Α από τον Δ). Ευνόητο καθίσταται ότι κάθε μια εκ των δύο κατασχέσεων ακολουθεί τους δικούς της κανόνες, γίνεται έτσι δεκτό ότι με εκτελεστό τίτλο πρέπει να είναι εξοπλισμένη τόσο η απαίτηση υπέρ της οποίας επιβάλλεται η πλαγιαστικά ασκούμενη κατάσχεση στα χέρια τρίτου (του Β κατά του Γ) όσο και εκείνη που δίνει το δικαίωμα της πλαγιαστικής αυτής επιβολής (του Α κατά του Β). (Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης, 2018, ΙΙ/Β,36, Καστριωτης, Η κατάσχεση εις χείρας τρίτου, 2009,54, Κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου, Ιωάννης Δεληκωστόπουλος / Γεώργιος Κοπακάκης, Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου 2017, 248).

Με την υπό κρίση ανακοπή, το ανακόπτον ΝΠΔΔ ζητεί, για τους αναφερόμενους σ' αυτήν λόγους, να ακυρωθεί το από 16-4-2013 κατασχετήριο έγγραφο, με βάση το οποίο η καθ'ής επέβαλε κατάσχεση σε βάρος του ως οφειλέτη, εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «.....» ως τρίτης κάθε χρηματικής απαίτηση του ανακόπτοντος, παρούσα ή μελλοντική, μέχρι του ποσού των 58.163,39 ευρώ. Η υπό κρίση ανακοπή του αρ. 933 ΚΠολΔ αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου το οποίο είναι καθ'ύλη και κατά τόπο αρμόδιο για να συζητηθεί κατά τη προκειμένη τακτική διαδικασία είναι δε νόμιμη με αίτημα την ακύρωση της πράξης εκτέλεσης και συγκεκριμένα της επιβληθείσας σε βάρος του ανακόπτοντος και εις χείρας της» κατάσχεσης με το από 16-4-2013 κατασχετήριο έγγραφο, έχει δε ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα κατ άρθρο 934 παρ. 1β ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Με τον πρώτο λόγο ανακοπής και κατ'εκτίμηση αυτού, το ανακόπτον ΝΠΔΔ ισχυρίζεται ότι η επιβληθείσα σε βάρος του αναγκαστική κατάσχεση και εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, ως τρίτης είναι άκυρη καθώς αυτή επισπεύσθηκε χωρίς να υπάρχει σε βάρος του εκτελεστός τίτλος. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος (αρ.904, 933ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν. Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που επικαλούνται και νομίμως προσκομίζουν οι διάδικοι για να χρησιμεύσουν είτε ως άμεση απόδειξη είτε ως δικαστικά τεκμήρια, από τις ομολογίες των διαδίκων με τις έγγραφες προτάσεις τους (άρθρα 261 και 352 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψιν αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο καθ'ου η ανακοπή, είχε πετύχει την έκδοση της με αριθμό 1403/2005 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς σε βάρος της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και του ομόρρυθμου εταίρου και διαχειριστή αυτής με την οποία αυτοί υποχρεώθηκαν να του καταβάλλουν εις ολόκληρον το ποσό των 44.940 ευρώ με επίδοση επιταγής προς εκτέλεση κάτωθι του αντιγράφου εξ απογράφου του ως άνω εκτελεστού τίτλου. Παράλληλα, η ανωτέρω οφειλέτιδα κατασκευαστική εταιρεία είχε συνάψει σύμβαση έργου με το Δήμο, εκ της οποίας η εργολάβος εταιρεία διατηρούσε απαίτηση επί της αμοιβής της, χωρίς ωστόσο να προκύπτει από κανένα έγγραφο ότι η απαίτηση αυτή είναι βέβαια και εκκαθαρισμένη.

Εν συνεχεία και κατόπιν της ατελέσφορης εκτέλεσης σε βάρος της ανωτέρω οφειλέτιδας μετά και τη δεύτερη επίδοση της ανωτέρω διαταγής πληρωμής με επίδοση αντιγράφου απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση, όπως αποδείχθηκε, με την με αριθμό 2070/2010 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων χορηγήθηκε στον επισπεύδοντα δανειστή -καθ' ου η ανακοπή, άδεια προκειμένου αυτός να επισπεύσει αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας του Δήμου ως τρίτου, της απαίτησης που πιθανολογήθηκε ότι διατηρεί η δική του οφειλέτιδα εταιρεία με την επωνυμία «.....» απέναντι στον ανωτέρω Δήμο, από τη μεταξύ τους σύμβαση έργου. Κατά συνέπεια και βάσει τα ανωτέρω δεδομένα την ιδιότητα του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη φέρει η ετερόρρυθμη εταιρεία και ο ομόρρυθμος εταίρος αυτής και την ιδιότητα του τρίτου, ο Δήμος Ωστόσο, όπως αποδείχθηκε ο-επισπεύδων δανειστής επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση με το από 16-4-2013 κατασχετήριο μέχρι του ποσού των 58.163,39 ευρώ σε βάρος του Δήμου ως οφειλέτη και όχι εις χείρας του ως τρίτου, παρά επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας της Συνεταιριστικής Τράπεζας Δωδεκανήσου, με την οποία το ως άνω ΝΠΔΔ είχε συνάψει σύμβαση λογαριασμού. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του από 16-4-2013 κατασχετηρίου ο καθ' ου η ανακοπή επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος του Δήμου εις χείρας του ανωτέρω πιστωτικού ιδρύματος επιτάσσοντας αυτό να μην καταβάλλει κανένα ποσό στον ανωτέρω Δήμο μέχρι του ποσού της κατάσχεσης, να παρακρατήσει το ποσό αυτό και να του το αποδώσει προς εξόφληση των απαιτήσεων του. Όπως ισχυρίζεται ο καθ' ου προέβη σε μερική άρση της κατάσχεσης με την από 22-4-2014 εξώδικη δήλωση του, η οποία επιδόθηκε μόνο στη Τρίτη τράπεζα, όπως προκύπτει από την με αριθμό έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών και ακολούθως προέβη σε νέα κατάσχεση δυνάμει του από 22-4-2014 κατασχετηρίου, ωστόσο σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας η παραίτηση από την κατάσχεση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 294, 295 § 1, 297 και 299 του ΚΠολΔ, συνδυαζόμενων με τη φύση της αναγκαστικής εκτέλεσης ως εξώδικης διαδικασίας, λαμβάνει χώρα με εξώδικη δήλωση του επισπεύδοντος την εκτέλεση, που κοινοποιείται στον καθ' ου αλλά και στον τρίτο, συνεπώς εν προκειμένω ελλείψει της επίδοσης αυτής προς τον Δήμο -καθ' ου οφειλέτη (κατά το κατασχετήριο), η παραίτηση δεν ανέπτυξε τα αποτελέσματα της. Σε κάθε δε περίπτωση, ακόμα και αν η παραίτηση από την κατάσχεση ήταν νομότυπη, ο ισχυρισμός περί άνευ αντικειμένου της παρούσας δίκης τυγχάνει απορριπτέος, επιπλέον διότι, κατά τη κρίση του Δικαστηρίου το ανακόπτον ΝΠΔΔ έχει έννομο συμφέρον να ασκήσει την παρούσα ανακοπή και να ακυρωθεί η κατάσχεση, καθώς στην περίπτωση αυτή θα έχει δικαίωμα να απαιτήσει την επιστροφή των καταβληθέντων που κατασχέθηκαν χωρίς νόμιμη αιτία, δικαίωμα αποζημίωσης για την άδικη εκτέλεση που υπέστη κατ' άρθρο 940ΚΠολΔ αλλά και τυχόν αποζημίωσης κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών κατά του νομικού προσώπου για τις τυχόν παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των προστηθέντων υπαλλήλων του, Περαιτέρω, όπως επιπλέον αναφέρεται στο κατασχετήριο, η αναγκαστική κατάσχεση επιβλήθηκε δυνάμει της με αριθμό 2070/2010 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πλην όμως η ανωτέρω απόφαση η οποία χορήγησε άδεια αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας του Δήμου ως τρίτου (και όχι σε βάρος του), δεν αποτελεί τίτλο εκτελεστό που μπορεί να επιστηρίξει αναγκαστική κατάσχεση, πολλώ δε μάλλον και η διαταγή πληρωμής που εκδόθηκε σε βάρος τρίτου, ήτοι της «.....» η οποία προφανώς δεν αποτελεί τίτλο εκτελεστό σε βάρος του Δήμου, μη υπάρχουσας μεταξύ του ανακόπτοντος και του καθ' ου εκτέλεση οιασδήποτε ενοχικής σχέσης από την οποία ο ένας να υποχρεούται σε παροχή έναντι του άλλου. Πλέον συγκεκριμένα, από τα παραπάνω προκύπτει ότι υφίστανται τρεις παράλληλες έννομες σχέσεις, συγκεκριμένα, η πρώτη ενοχική σχέση, σύμβασης έργου μεταξύ του και

της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», η δεύτερη ενοχική σχέση, σύμβασης έργου μεταξύ της ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και του Δήμου, και η τρίτη ενοχική σχέση, σύμβαση ανώμαλης παρακαταθήκης μεταξύ του Δήμου και τηςΔωδεκανήσου. Με βάσει τις ανωτέρω διαμορφωθείσες έννομες σχέσεις, το πρώτο νοητό σχήμα αναγκαστικής κατάσχεσης απαιτεί ο επισπεύδων δανειστής έχοντας εκτελεστό τίτλο σε βάρος της οφειλέτιδας εταιρείας «.....» να επιβάλλει αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος του και εις χείρας του τρίτου σε σχέση με αυτόν, Δήμου, ο οποίος φέρεται να οφείλει στην ανωτέρω εταιρία από τη μεταξύ τους ενοχική σχέση. Ωστόσο, στη προκειμένη περίπτωση, όπως αποδεικνύεται ο επισπεύδων δανειστής επέβαλε απευθείας κατάσχεση σε βάρος του τρίτου χωρίς να προϋπάρχει δεσμός δικαίου μεταξύ τους και κατά συνέπεια χωρίς να έχει ο ίδιος σε βάρος του τίτλο εκτελεστό σύμφωνα με τον οποίο να είναι υπόχρεος χρηματικής παροχής, τη στιγμή μάλιστα που ούτε και η δανειστής του Δήμου δεν μπορούσε να επιβάλλει, δεδομένου ότι ούτε αυτή είχε εξοπλίσει την απαίτηση της με τίτλο εκτελεστό έναντι αυτού. Το δεύτερο νοητό σχήμα κατάσχεσης θα μπορούσε να ήταν, όπως γίνεται δεκτό από μέρος της θεωρίας, ο επισπεύδων δανειστής να ασκήσει πλαγιαστική κατάσχεση κατ' άρθρο 72ΚΠολΔ, ήτοι να ασκήσει το δικαίωμα της οφειλέτιδας εταιρείας του που αδρανεί για την επιβολή κατάσχεσης στα χέρια τρίτου, ωστόσο σε αυτή τη περίπτωση η δομή της πλαγιαστικής αγωγής δεν επιτρέπει την άμεση είσπραξη της απαίτησης από τον πλαγιαστικώς κατασχόντα καθώς αίτημα θα είναι η καταβολή στην οφειλέτιδα εταιρεία και όχι στον κατασχόντα, ώστε η πλαγιαστική κατάσχεση εις χείρας τρίτου να μην μπορεί να οδηγήσει σε άμεση είσπραξη της απαίτησης από τον πλαγιαστικώς κατασχόντα δανειστή. Προς κάλυψη του κενού αυτού ως έτερο νοητό σχήμα κατάσχεσης, θα ήταν να επιβάλει ο επισπεύδων δανειστής κατάσχεση εις χείρας τέταρτου, και εν προκειμένω εις χείρας της ΣΥΝΠΕ, σχήμα που επικαλείται ο κατασχών στο από 16-4-2013 κατασχετήριο του. Ωστόσο ακόμα και αν ήθελε υποτεθεί ότι στη προκειμένη περίπτωση πρόκειται για κατάσχεση εις χείρας τέταρτου, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβολή της είναι να υπάρχει εκτελεστός τίτλος του κατασχόντος σε βάρος της οφειλέτιδας του και επιπλέον δεύτερος εκτελεστός τίτλος της οφειλέτιδας του κατασχόντος απέναντι στον τρίτο Δήμο και με βάσει αυτόν τον δεύτερο εκτελεστό τίτλο (της οφειλέτιδας του κατά του τρίτου), ενόψει και της αδράνειας της οφειλέτιδος του, ο κατασχών ενεργώντας ως μη δικαιούχος διάδικος να επιβάλει κατάσχεση της απαίτησης του τρίτου έναντι του τέταρτου. Εν συνεχεία, ωστόσο, ο κατασχών προκειμένου να μπορέσει να πετύχει άμεση είσπραξη της ανωτέρω απαίτησης, θα έπρεπε να επιβάλλει δύο παράλληλες κατασχέσεις, τη μία ως μη δικαιούχος διάδικος με πλαγιαστική άσκηση του δικαιώματος της οφειλέτιδας του εταιρείας, στα χέρια του τρίτου Δήμου, και μία δεύτερη κατάσχεση που θα έπρεπε να επιβληθεί από τον κατασχόντα εξ ιδίου δικαίου κατά της οφειλέτιδας του για τη μελλοντική απαίτηση που έχει αυτή έναντι του τέταρτου δυνάμει της προηγούμενης κατάσχεσης στα χέρια αυτού. Κατόπιν των ανωτέρω προκύπτει ότι η αναγκαστική κατάσχεση, η οποία επιβλήθηκε σε βάρος του τρίτου Δήμου και κατά λογική αναγκαιότητα μη έχοντας την ιδιότητα του οφειλέτη, είναι άκυρη, δεδομένου ότι ενεργήθηκε αφενός μεν και

σε κάθε περίπτωση χωρίς να υπάρχει εναντίον του τίτλος εκτελεστός αλλά ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ότι επιβλήθηκε σε βάρος του κατάσχεση εις χείρας τέταρτου πλαγιαστικά από τον κατασχόντα, και αυτή είναι άκυρη καθώς πέραν του εκτελεστού τίτλου του επισπεύδοντος κατά της κατασκευάστριας εταιρείας, δεν υπάρχει εκτελεστός τίτλος αυτής εναντίον του τρίτου, δηλαδή ο κατασχών εν προκειμένω ενήργησε κατάσχεση την οποία ούτε η δανειστής του τρίτου δεν μπορούσε να ενεργήσει. Ο δε τρίτος Δήμος, βάσει του προσβαλλόμενου κατασχετηρίου ορθώς θεώρησε ότι επιβάλλεται σε βάρος του κατάσχεση και αμυνόμενος κατ' αυτής άσκησε την υπό κρίση ανακοπή του αρ.933 ΚΠολΔ δεδομένου ότι

κατέστη πλέον καθ' ου η εκτέλεση, αλλά και η τέταρτη ορθώς θεώρησε ότι επιβάλλεται κατάσχεση σε βάρος του δανειστή της Δήμου, πλην όμως λανθασμένα προέβη σε θετική δήλωση και διάθεση του ποσού χωρίς να υπάρχει εκτελεστός τίτλος σε βάρος του ανακόπτοντος και δανειστή της. Επιπλέον, η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει της οποίας φέρεται να επιβάλλεται η αναγκαστική κατάσχεση χορηγεί απλώς άδεια στον κατασχόντα να επιβάλει αναγκαστική κατάσχεση σε βάρος του Δήμου ως τρίτου στα πλαίσια της απαραίτητης προδικασίας για την κατάσχεση εις χείρας των νηδών, παρά ελλείψει εκτελεστού τίτλου θα μπορούσε να επιτευχθεί η συντηρητική κατάσχεση ως ασφαλιστικό μέτρο. Σε κάθε δε περίπτωση, ο ισχυρισμός του καθ' ου η ανακοπή ότι τίτλο εκτελεστό που στηρίζει την προσβαλλόμενη κατάσχεση, αποτέλεσε εν προκειμένω η διαταγή πληρωμής του κατασχόντος σε βάρος της οφειλέτιδας εταιρίας όπως αναπτύχθηκε ανωτέρω τυγχάνει απορριπτέος, καθώς ακόμα και στην περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι επιβλήθηκε από τον ίδιο κατάσχεση εις χείρας τέταρτου δεν συντρέχουν σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο II μείζονα σκέψη της παρούσας οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για αυτήν. Ειδικότερα, αφενός μεν δεν επιβλήθηκαν από τον κατασχόντα δύο παράλληλες κατασχέσεις (ακόμα και με το ίδιο κατασχετήριο) αφετέρου δεν υφίσταται πέραν του εκτελεστού τίτλου, με τον οποίο έχει εξοπλιστεί η απαίτηση του κατασχόντος κατά της οφειλέτιδας εταιρίας, δεύτερος εκτελεστός τίτλος της τελευταίας κατά του τρίτου Δήμου, ο οποίος είναι απαραίτητος προκειμένου να ασκηθεί πλαγιαστικά η ασκούμενη κατάσχεση στα χέρια τρίτου και να μπορέσει ο κατασχών, ως μη δικαιούχος διάδικος στο όνομα του οφειλέτη του, που αδρανεί, -

στοιχείο που επίσης δεν αναφέρεται στο κατασχετήριο-, να κατάσχει την απαίτηση του Δήμου έναντι της Τράπεζας, η οποία στηρίζεται στη μεταξύ τους σύμβαση ανώμαλης παρακαταθήκης με τη μορφή τραπεζικής κατάθεσης, ώστε να καταλήξει στο σχήμα της κατάσχεσης εις χείρας τέταρτου. Κατόπιν των ανωτέρω λόγων η επιβληθείσα με το από 16-4-2013 κατασχετήριο, κατάσχεση πρέπει να ακυρωθεί και τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος να επιβληθούν σε βάρος του καθ' ου που ηττάται, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την επιβληθείσα κατάσχεση σε βάρος του ανακόπτοντος ΝΠΔΔ δια του από 16-4-2013 κατασχετηρίου.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος ΝΠΔΔ σε βάρος του καθ' ου, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων (1000) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Ρόδο στις 13 Ιουλίου 2018 απουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ν.Σ.